

skærpet. Nu indrømmer jeg, at den Vej, Bøllerne ere inde paa, kan føre i Retning af Forbrydelser som de nys nævnte, og jeg er derfor ogsaa villig til at gaa med til at indføre en alvorlig Straf, som der er Haab om kan virke forbedrende paa Voldsmanden, og som muligvis kan give ham tilbage til Samfundet som et bedre Menneske, saa at han afholder sig fra at begaa Forbrydelser.

Jeg kan altsaa ikke stemme for § 2, jeg mener ligesom det ærede Medlem for 12te Kreds (Bærentsen), at det er et Spring ud i Mørket, naar vi vedtage denne Paragraf, og det vil det sikkert være, selv om Lovforslaget i dets endelige Affattelse, maatte blive meget forskelligt fra, hvad det var i dets nøgne Skikkelse. Til Slutning skal jeg sige, at det er mit Haab — sikkert et fuldt begrundet Haab —, at Lovforslaget vil blive underkastet en meget alvorlig Prøvelse, thi det er jo sikkert det allervigtigste Lovforslag, vi have behandlet i denne Samling, og det vilde være meget uheldigt, om man skulde gaa over et saadant Lovforslag med en Harefod, saa at det ikke fik den Behandling, som det i Virkeligheden har Krav paa, og som Samfundet med Rette kan kræve, vi give det.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst) ytrede en Frygt for, at der skulde foreligge en uidentings Overenskomst gaaende ud paa, at dette Lovforslag uforandret skulde føres gennem dette Ting. Jeg mener, at jeg maa kunne berolige det ærede Medlems Frygt i saa Henseende, idet jeg vel tør gaa ud fra, at hvis der skulde have foreligget en Overenskomst uden for Tinget, maatte jeg paa en eller anden Maade have været en af Parthaverne eller Deltagerne i den, men det er mig ganske ubekendt, at der skulde foreligge en saadan Overenskomst. Noget ganske andet er, at jeg nærer et ikke ringe Haab om, at det skulde lykkes at føre Lovforslaget uforandret gennem dette høje Ting. Det kunde jo efter den Kritik, der fra forskellige Sider er bleven rettet mod forskellige Bestemmelser i Forslaget, synes at være overordentlig sangvinsk, men jeg tror dog, at man vil være ret villig til at erkende, at det Lovforslag eller den Lov er ikke skreven, som ikke kan kritiseres, og som der ikke kan gøres Indvendinger imod — med eller uden Grund. Jeg vil f. Eks. henvise til vor gamle Straffelov af 1866. Denne Lov blev forberedt af to Kommissioner, hvis Arbejde strakte sig over en

lille Snæs Aar, og da der i disse Kommissioner sad de mest fremragende Jurister, Landet raadede over, skulde man dog gaa ud fra, at her maatte foreligge en Lov, som ikke kunde kritiseres, og som der ikke kunde rejses Indvendinger imod. Ikke desmindre mindes jeg meget tydeligt at have læst en Bog paa 4—5 tykke Bind, som indeholder Forklaringer over, hvad der staar i Straffeloven, og for en meget stor Del tillige Kritik af forskellige Bestemmelser i den, Paavisning af Inkonsekvenser og af Uoverensstemmelser, Udfyldning af Huller, Opklaring af Tvivl o. s. v. Og naar noget saadant kan gøres lige over for en Lov, der kom til Verden paa den Maade som vor Straffelov, hvorfor skulde det saa ikke kunne gøres lige over for et Lovforslag som dette, der jo paa ingen Maade gør Krav paa at skyldes Kilder med en saa grundig Viden og en saa omfattende Indsigt og Dygtighed som dem, hvorfra vor Straffelov er strømmet. Der er ganske vist imod dette Lovforslag fremsat saa mange Indvendinger, saa det kan forslaa noget, men disse Indvendinger ere ingenlunde af lige stor Lødighed, der er mange af disse Indvendinger, der ere byggede paa et meget løst Grundlag.

Jeg skal som et Eksempel paa disse Indvendinger anføre f. Eks. nogle af dem, der ere gjorte mod Lovforslagets § 12. Der har det ærede Medlem for 12te Kreds (Bærentsen) i ret stærke Udtryk rettet Indvendinger mod Paragraffens Affattelse. Han udtaler Sp. 1364: „Men jeg kan paa den anden Side ikke nægte, at det forekommer mig, at man er kommen noget vel let fra den Opgave, her foreligger; og at man vel kan sige, at man, naar man skal anvende Bestemmelsen i Praksis, kan komme til betydelige Vanskeligheder. Der siges saaledes ikke, hvilken Myndighed der forstaas ved „det offentlige“, hvad det er for en Myndighed, der har at varetage de Opgaver, der her er Tale om. Er det den almindelige Paatalemyndighed, Justitsmyndigheden, eller er det de Myndigheder, der nu have Overtilsyn med Udøvelsen af Forældremagten, altsaa her i København Overpræsidenten? Dernæst kan der blive Spørgsmaal om, hvem der skal betale de Omkostninger, der maa løbe paa. Det staar mig ikke klart, hvordan man har tænkt sig dette.“ § 12 gaar jo ud paa en Forhøjelse af den kriminelle Lavalder og indeholder Bestemmelse om, hvad der kan foretages lige over for forbryderiske Børn. Der er altsaa her to Punkter, som det ærede Med-